కథ

''ఏవండీ! నాకు... బ్రతకాలనుందండీ!''

నలభై అయిదేళ్ళ ాంపత్య జీవితంలో భార్య భానుమతి కోరిన మొదటి కోరిక. అపస్మారకస్థితిలోకి వెళ్తూ మాట్లాడిన చివరి మాటది. అనంతర మయ్యకు దుఃఖం పొంగుకు వచ్చింది. అతడి గాజుకళ్ళల్లో రంగు వెలసిన ము ్యాల్లా అశ్రుకణాలు.

సహజీవన పయనంలో భర్తనుండి ఏనాడూ ఏదీ ఆశించలేదామె. చీరలు, న లు చివరకు ఓ మూరెడు మల్లెలు కూడా నోరుతెరచి డగలేదు.

ఒక ఏకాంతవేళ, "ఏంటూ కోరిక లేం లేవా భానూ?" అని భార్యతో అ న్నప్పుడు.

"నా అవసరాల్ని కని సమయానికి అన్నీ సమకూర్చే దేవుడులాంటి మీ ండగా నాకేం లోటండీ!" అంది.

"అలాకాదుగానీ! నే మనస్ఫూర్తిగా అడుగుతున్నాను. కాబట్టి వ్వు కూడా మన స్ఫువిప్పి నీకేంకావాలో చెప్ప అదెంత కష్టసాధ్యమైనా సరే, నీ ము ట తీరుస్తాను" అన్నాడు లాలనగా ఆమె దగ్గరగా తీసుకుంటూ.

బదులుగా భర్తకి న ్చేలా ఓ నవ్వు నవ్వింది.

ముగ్ధుడయ్యాడతను.

రెండుఘడియల కా నిశ్శబ్దంగా దొర్లిపోయింది ద్దరి మధ్యనుండి. అప్పుడ ామె.

"ముత్తైదువుగా మీ చేతుల్లో కనుమూయాలనుంది. ఈ జీవితానికి అదొ టి చాలండీ!" అని.

ఆమె కళ్ళల్లో ఆనందభ ష్పాలు.

చప్పున భార్య నోరు వ ాసాడు అనంతరామయ్య.

సహధర్మచారిణి ప్రేమ ాశానికి ఒక్కక్షణం వివశుడై తన గుండెకి ప్రేమతో హత్త ుకున్నాడామెని.

ఆ ఘటన గుర్తొచ్చి అ ంతరామయ్య హృదయం విలవిల్లాడింది.

ఆవేదనని పళ్ళబిగువు అదిమిపట్టాడు.

చిక్కిశల్యమై, మరణాి కి చేరువై, నిస్త్రాణంగా హాస్పిటల్ బెడ్‌మీద పడివున్న భ ్యవంక ఆర్తిగా చూశాడు.

'బతికించుకోవాలి. తన ప్రాణేశ్వరి ప్రాణాల్ని దక్కించుకోవాలి' అనుకున్నాడు గట్టిగా..అనుకున్నదే తడవు దిగ్గున లేచాడు.

పేషెంట్ని నర్స్‌కి అ చెప్పి గబగబా బయటకు నడిచాడు.

"నిజానికి పేషెంట్ చా ుబతుకుల్లో వుంది. అయితే ఆమె నెర్వస్ సిస్టమ్ చెక్ ి, సిటీ స్కానింగ్ రిపోర్ట్స్‌ని పరిశీలించాక ఆమె బతికి బయట పడొచ్చనిపిస్తోంది. మా సాయశక్తులా ప్రయత్ ్తాం. సమయానికి అమెరికా డాక్టర్ జేమ్స్ డిసోజాగారు ాడా మా అభ్యర్థన మేరకు ఇండియా విజిట్‌కి వస్తున్నారు. ఈ సందర్భంగా హాస్పిటల్ పేషెంట్స్ కొందరిని ఆయనకి చూపించాలని నిర్ణయించాం. ఆ లిస్ట్‌లో మీ ఆవిడ కూడా వుంది. వైద్యానికి సుమారు రెండు లక్షలు అవుతుంది. ఆ ఖర్చుకు మీరు వెనుకాడకపోతే మీ వైఫ్ మీకు దక్కుతుంది."

డాక్టర్ మాటలు చెవుల్లో మార్మోగుతుంటే మనసులో ఇలా అనుకున్నాడు అనంతరామయ్య.

'ఆపరేషన్ సక్సెస్ అయి తన ఇల్లాలు మునుపటిలా

పుత్రధర్మం

తిరుగాడాలి కానీ, రత్నాల్లాంటి ముగ్గురు కొడుకులుండగా డబ్బు గురించి దిగులెందుకు?' అని.

అనంతరామయ్యకు ఆడపిల్లల్లేరు. ఉన్న ముగ్గురు కొడుకుల్నీ ఏలోటూ లేకుండా పెంచాడు. తెలుగు పండితుడిగా కాలం వెళ్ళదీసి వాళ్ళందర్నీ ప్రయోజకుల్ని చేయగలిగాడు.

అందరికీ ఉద్యోగాలు దొరికాయి. పెళ్ళిళ్ళు జరిగాయి. పిల్లలు పుట్టారు. ఇప్పుడెవరికివారే విడిగా కాపురముంటున్నారు.

* * *

"నాన్నా! ఎన్నిరోజులయ్యింది మిమ్మల్ని చూసి. మేమే వచ్చి మిమ్మల్ని కలుద్దామనుకున్నాం. ఇంతలో మీరే వచ్చారు" తండ్రిని చూసి పలకరించాడు పెద్దకొడుకు రవిశంకర్.

ఏం మాట్లాడలేదు అనంతరామయ్య.

"మీ మనవరాలు శ్రావణికి పెళ్ళి కుదిరింది నాన్నా! ఇంటర్ పూర్తయ్యేదాకా ఆ ఆలోచనే వద్దనుకున్నాం మొదట. అనుకోకుండా మంచి సంబంధం వెతుక్కుంటూ వచ్చింది. అబ్బాయి మొన్నటి టీచర్ సెలెక్షన్స్‌లో సెలక్టయ్యాడట. బావున్నాడు. వాళ్ళంతట వాళ్ళే వచ్చి అడిగితే కాదనలేకపోయాం. కట్నం కింద రెండు లక్షలు ప్లస్ స్కూటర్ అడిగారు. ఒప్పేసుకున్నాం" అంటూ ఆగాడు.

తండ్రి ముఖంలో గూడుకట్టుకున్న విషాదాన్ని ... చలేదు.

తిరిగి "మాటల్లోపడి మరిచేపోయాను. ... కులాసా కదా! అమ్మెలా వుంది?" అని ప్రశ్నించాడు.

భార్య ప్రసక్తిరాగానే అనంతరామయ్య కళ్ళల్లో నీళ్ళు చేరాయి. గుండెలో దుఃఖం సుడులు తిరుగుతుంటే వణుకుతున్న పెదాల్ని బిగపట్టాడు.

తండ్రి తల పక్కకు తిప్పుకుని గుడ్ల నీరు కుక్కుకోవడం చూసి రవిశంకర్ అడిగాడు.

"అలా వున్నారేంటి నాన్నా? అమ్మ..."

"మీ అమ్మ చావుబతుకుల్లో వుందిరా" చెబుతోంటే ఆయన కంఠం పూడుకుపోయింది.

"అమ్మకేమైంది? చెప్పనైనా లేదు" ఆతృతగా అడిగాడు.

"చెప్పే టైమెక్కడిది. హాస్పిటల్లో జాయిన్ చేసి వస్తున్నాను. గెత్తుకు వచ్చాను. అపస్మారక స్థితిలో వుందిప్పుడు. ఆపరేషన్లు, టెస్టులూ చేయాలిట. రెండు లక్షలవుతుందని డాక్టర్లు చెప్పారు" గుక్క తిప్పుకోకుండా చెప్పి కొడుకు వంక ఆశగా చూసాడు తండ్రి.

"అమ్మో! అంత డబ్బే?" రవిశంకర్ నోటి నుండి అప్రయత్నంగా వెలువడ్డాయా మాటలు.

"ఫారిన్ నుండి డాక్టరొస్తున్నాడట" చెప్పాడు అనంతరామయ్య.

"ఆపరేషన్ అంత అవసరమటనా?" అడిగాడు.

అనంతరామయ్యకు అర్థమవుతోంది. మాటల్లోనే కొడుకు ఆంతర్యం వెల్లడవుతోంది.

"మీ అమ్మ అవసరమనుకుంటే!" అన్నాడు చప్పున.

తండ్రీకొడుకుల మధ్య కాసేపు మాటలు కరువయ్యాయి.

రవిశంకర్ కూడా తండ్రిరాకకి గల కారణాన్ని గ్రహించాడు.

"అంత డబ్బంటే ఎలా నాన్నా? అమ్మాయికి కట్నం సమకూర్చడమెలా అని సతమతమవుతున్నాను. తమ్ముళ్ళూ, మీరూ కలిసి తలా ఇంత సాయం చేస్తే తప్ప పెళ్ళి పూర్తిచేయలేని పరిస్థితి. మధ్యలో ఈ అనుకోని అవాంతరం" అంటూ నిట్టూర్పు వదిలాడు

అతడి ఫీలింగ్ మారింది. ఫేసు మార్చాడు.

మౌనంగా వింటున్నాడు అనంతరామయ్య

"మీరు పనిగట్టుకుని వచ్చారు కనుక హాస్పిటల్ ఖర్చులకంటే ఓ అయిదువేలు సర్దగలనేమో!" చెప్పాడు శంకర్.

'తల్లి చావుబతుకుల్లో వుందంటే ముష్టి వేసినట్టు అయిదువేలా? అరేయ్! నీవు పసివాడిగా ఉన్నప్పుడు మలేరియా సోకి నీవు బతకడం కష్టమని డాక్టర్ చెప్ప

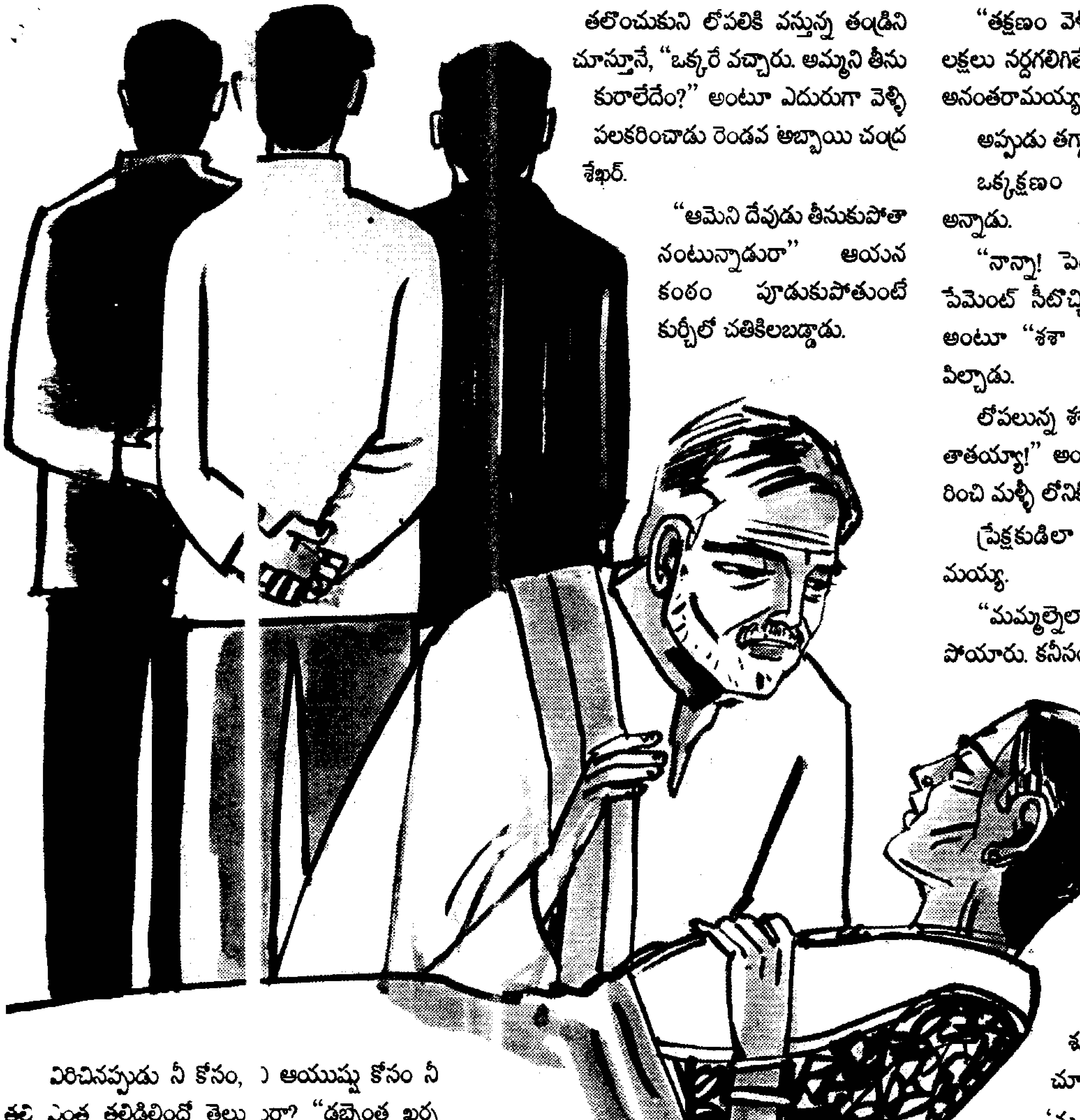

విరిచినప్పుడు నీ కోసం, నీ ఆయుష్షు కోసం నీ తల్లి ఎంత తల్లడిల్లిందో తెలుసురా? "డబ్బెంత ఖర్చయినా ఫర్వాలేదు. మనబాబు బతకాలండీ!" అంటూ మెడలో పసుపు తాడేసుకుని తాళితో సహా ఒంటి మీదున్న నగల్ని అమ్మేయమని ఇచ్చిందిరా. ఇప్పటికీ దాని మెడలో సూత్రాలు తప్ప పిసరెత్తు బంగారం లేదు. అది నీకు కన్నతల్లి కాదురా పునర్జన్మ ప్రసాదించిన.. దేవతరా!

గుండెని చీల్చుకుని పెదవి దాటి వచ్చిన భావోద్వేగాన్ని బలవంతంగా అణిచిపెట్టాడు.

పైకి మాత్రం-

"వద్దురా! పెళ్ళి పందిరికో, మరో దానికో ఉపయోగపడుతుంది. ఆ డబ్బు కూడా నీ దగ్గరే ఉండనీ" అంటూ లేచాడు.

"అదేంటి మావయ్యా! భోజనం చేయకుండానే.."

చివర్లోనైనా పలకరించిన కోడలి వైపు కన్నెత్తి చూడకుండానే, "భోజనం చేసే తీరిక లేదమ్మా. వస్తా" అన్నాడు అనంతరామయ్య.

వేదనాభరితమైన గుండెని చిక్కపట్టుకుని ఆవేదనగా కదిలాడక్కడినుండి.

★★★

తలొంచుకుని లోపలికి వస్తున్న తండ్రిని చూస్తూనే, "ఒక్కరే వచ్చారు. అమ్మని తీసుకురాలేదేం?" అంటూ ఎదురుగా వెళ్ళి పలకరించాడు రెండవ అబ్బాయి చంద్రశేఖర్.

"అమెని దేవుడు తీసుకుపోతానంటున్నాడురా" ఆయన కంఠం పూడుకుపోతుంటే కుర్చీలో చతికిలబడ్డాడు.

కాలం కరిగిపోతుంటే ఆయన గుండె వేగం పెరిగిపోతోంది.

"మీరనేది అర్థం కావడం లేదు. అమ్మకేమీ కాలేదుగా?" ఆందోళన కనపడింది శేఖర్ గొంతులో.

కోడలు కూడా ఆతృతగా తొంగిచూసింది మామగారి ముఖంలోకి.

పెదాలు బిగపట్టి బాధను దిగమింగుకుంటూ భార్య అనారోగ్య విషయం చెప్పాడు.

"అయ్యో! చెప్పరేం. పదండి వెళదాం" అన్నాడు శేఖర్ లేవబోతూ.

"తక్షణం వెళ్ళి చేయాల్సిందేం లేదు. ఆ రెండు లక్షలు సర్దగలిగితే చాలు. అమ్మ బ్రతికినట్లే" అన్నాడు అనంతరామయ్య.

అప్పుడు తగ్గాడు శేఖర్ వెనక్కి.

ఒక్కక్షణం మౌనంగా వుండిపోయి తండ్రితో అన్నాడు.

"నాన్నా! పెద్దాడు శశాంక్ ఎమ్‌సెట్ రాశాడు. పేమెంట్ సీటొచ్చింది. పంపించాలనుకుంటున్నాను" అంటూ "శశా తాతగారి దగ్గరకు రా!" కొడుకుని పిల్చాడు.

లోపలున్న శశాంక్ బయటకొచ్చి, "ఆశీర్వదించండి తాతయ్యా!" అంటూ వంగి తాతగారి కాళ్ళకి నమస్కరించి మళ్ళీ లోనికి వెళ్ళిపోయాడు.

ప్రేక్షకుడిలా చూస్తుండిపోయాడు అనంతరామయ్య.

"మమ్మల్నెలాగూ డాక్టర్స్‌ని, ఇంజనీర్స్‌ని చేయలేకపోయారు. కనీసం మా పిల్లలకైనా అలాంటి చదువులు చెప్పించుకోనీయండి" అన్నాడు శేఖర్ మెల్లగా.

చురుకున తలెత్తాడాయన. సూటిగా కొడుకు కళ్ళలోకి చూశాడు.

తీవ్రంగా మటుకు కాదు శూన్యంగా, నిస్సారంగా ఉన్నాయతని చూపులు.

'నువ్వు యస్సెస్సీ ఎన్నిసార్లు తప్పావో, ఇంటర్ ఎప్పటికి పాసయ్యావో అప్పుడే మర్చిపోయావా? ఇక వీడు చదవడు, మాన్పించేద్దామని నేను విసుక్కుంటే "చాల్లెండి, ఈసారికాకపోతే మరోసారి" అంటూ మీ అమ్మ నిన్నొక్కణ్ణే పట్టుకుని నీ చేత పట్నంలో డిగ్రీ చదివిస్తుంటే మన కుటుంబం నానా ఇబ్బందుల పాలయ్యిందన్న విషయం అప్పుడే స్మృతిలో లేకుండా పోయిందా?

అరేయ్! అదొట్టి వెర్రి బాగుల్దిరా "పెద్దవాణ్ని తండ్రి, చిన్నవాణ్ని తల్లీ ప్రేమగా చూస్తార్ట. నడిపి వాడు ఎవరి ప్రేమకి నోచుకోకుండా మిగిలిపోతాడని అంటారు కదా మనమలా చేయకూడదండీ" అంటూ ముగ్గురినీ ప్రాణంలా చూసుకునేది కదరా!'

పైకి అనలేకపోయాడు. గొంతులోనే నొక్కేసాడు

తండ్రి నుండి సమాధానం రాకపోయేసరికి తిరిగి తనే అన్నాడు శేఖర్.

"నా దగ్గర వెతికితే లక్ష అవ్వొచ్చు నాన్నా. శశా ఇంజనీరింగ్ ఫీజు, ఖర్చులూ వగైరాలకు సరిపోతాయవి. ఎదురిస్తున్న చిగురాకు వాడు. రాలడానికి సిద్ధమైన పండుటాకు అమ్మ. ఇద్దర్లో ఆ డబ్బెవరికి ఉపయోగించాలో

ఎనుగంటి వేణుగోపాల్

నిర్ణయం మీ చేతుల్లో పెడు కున్నాను" అని నిర్మోహమాటంగా చెప్పేశాడు.

'భానూ! అమాయకుడు వెనకేసుకొచ్చిన నీ పుత్రరత్నమెంత తెలివైన వాడో చూస్తున్నావా?' అనంతరామయ్య మనసు మూగగా రోదించింది.

"నిజమే బాబూ! చిగురు కుల శోభే చెట్టుకి వసంతం. పండుటాకులు ముందో వె కే రాలిపోవాల్సిందేగా. అదే ప్రకృతి ధర్మం కూడా. శశాం కి ఫీజు కట్టడమే న్యాయం. వాడి బంగారు భవిష్యత్ని గా భార్య చావుకి ముడిపెట్టడం భావ్యం కాదు. వెళ్ళి ్యానికి" అంటూ నిలువెత్తు శోకమూర్తిలా కదిలిపోయాడ క్కడినుండి.

* * *

చిన్నకొడుకు గోపీచంద్ ు కలిసి, "ఒరేయ్ చిన్నా! మీ అమ్మ చావుబ్రతుకుల్లో వుం ఆమె జీవితం మటుకు నీ చేతుల్లో వుంది" అన్నాడు అనంతరామయ్య ఆందోళనగా.

"మీరు మాట్లాడేది న కు ఒక్క ముక్కా అర్థం కావడం లేదు. ఏవిటీ నాన ! అమ్మకేమైంది?" అనడిగాడు గోపీ అయోమయంగా

తండ్రి చెబుతున్నదేంటో ెంటనే అర్థం కాలేదతనికి.

భార్య గురించి వివర గా చెప్పాడు అనంతరామయ్య.

"రెండు లక్షలు కావా బాబూ! మీ అన్నయ్యలిద్దరూ చేతులెత్తేసారు. నీ సాయం చేయకపోతే అమ్మ..మీ అమ్మ దక్కదు " గొంతు జీరబోయింది కొడుక్కి చెబుతోంటే.

ఆయనకిక దుఃఖం ఆగ ం లేదు. ఆపుకోనూ లేదు. పసిపిల్లాడిలా ఏడ్చేశాడు.

కొడుకు విషయం తెల ుకానీ కోడలు మాత్రం చలించిపోయింది. పెద్ద మన అలా ఏడ్వడంతో.

"ఊర్కోండి మావయ్యా పెద్దవారు మీరలా ఏడిస్తే ఎలా? మేమున్నాంగా. ఫోన్ ేస్తే సరిపోయేది. రెక్కలు కట్టుకుని మీ ముందు వ ే వాళ్ళం కదా!" అంది ఆయన ఫీలింగ్స్ని చూస్తూ ట్టుకోలేక.

వెంటనే రియాక్టయ్యాడు గోపి.

"అయనక్కావాల్సింది నం రెక్కలు కట్టుకుని అక్కడ వాలడం కాదు. రెం ..రెండు లక్షలు కావాలి" అంటూ రచినంత పనిచేశాడు భార్యమీద.

కిక్కురుమనలేదామె.

భర్త చర్యకి గమ్మున ఊ ్కండిపోయింది.

"నిజమేరా! ఇప్పుడు వాల్సింది ఓదార్పు కాదు. ఓ రెండు లక్షలు. పెళ్ళయి రెండేళ్ళేగా అవుతో . ఖర్చులేముంటాయ్ నీకు. పైగా మూడు లక్షల కట్నమిచ్చారు. అ దులో.."

బాధని దిగమ్రింగుకుంటూ మాటల్ని మింగేసాడాయన.

"కానీ కట్నం డబ్బు వాళ్ళింకా ఇవ్వలేదు" వెంటనే అన్నాడు గోపి.

"ఇప్పుడు వెళ్ళి అడుగు..పరిస్థితి వింటే కాదనరుగా"

"అదీ..అదీ.." అంటూ నీళ్ళు నమిలాడు.

'ఒరేయ్ చిన్నోడా! నీ ఉద్యోగం చూసి కదరా వాళ్ళంత కట్నమిచ్చి ఈ అమ్మాయితో నీ వివాహం జరిపించారు. మన పెంకుటిల్లు అమ్మగా వచ్చిన డబ్బు లంచంగా ఇస్తే కదరా ఆ ఉద్యోగం నీకొచ్చింది. 'వృద్ధాప్యంలో మనకి నిలువ నీడ కూడా లేకపోతే ఎలా?' అని నేనెంత మొత్తుకున్నా వినకుండా "ఇద్దరికీ ఉద్యోగాలయ్యాయి. చిన్నాడికి ఉద్యోగం లేకపోతే ఎలాగండీ! వాడి భవిష్యత్ ఏంగాను" అంటూ పట్టుబట్టి తన పేరు మీదున్న ఆ పెంకుటిల్లు అమ్మించిందిరా మీ అమ్మ. అలాంటి తల్లి కోసం..ఒక్కడు ఒక్కడు కూడా డబ్బులు త్యాగం చేయడం లేదేంట్రా?'

నీళ్ళు చిప్పిల్లాయా వృద్ధ నేత్రాల్లో.

ఓర్పు..బాధను దిగమ్రింగుకునే నేర్పు..జీవితం నేర్పిందతనికి.

"ఎందుకురా అబద్దాలాడ్తావ్.." అని మాత్రం అనగలిగాడు పైకి.

"అబద్ధాలు కాదునాన్నా! నిజమే చెబుతున్నా, మీ కోడలు కడుపులో ఓ కాయ కాసేవరకూ ఆ డబ్బు ఇవ్వమని చెప్పారు" అన్నాడు.

బదులేమంటాడు?

ఎదిగొచ్చిన కొడుకులు ఎద బాధను తొలగిస్తారనుకుంటే, గుదిబండల్లా భావిస్తూ తమని దూరంగా తరిమి తరిమి కొడుతుంటే..!

'కాలం చెల్లి గాలివాటుకి పండుటాకులు రాలిపోవాలి గానీ, ఎలాగూ కిందపడాల్సినవేనని బలవంతంగా తృంచి వేస్తే..అంతకుమించిన అమానుషం మరొకటుంటుందా?'

ఆలోచిస్తూ లేచాడు అనంతరామయ్య.

గుండె దిటవు చేసుకున్నాడు. ఇక ఒక్కక్షణం ఉండలేదక్కడ. వడి వడిగా బయల్దేరాడు.

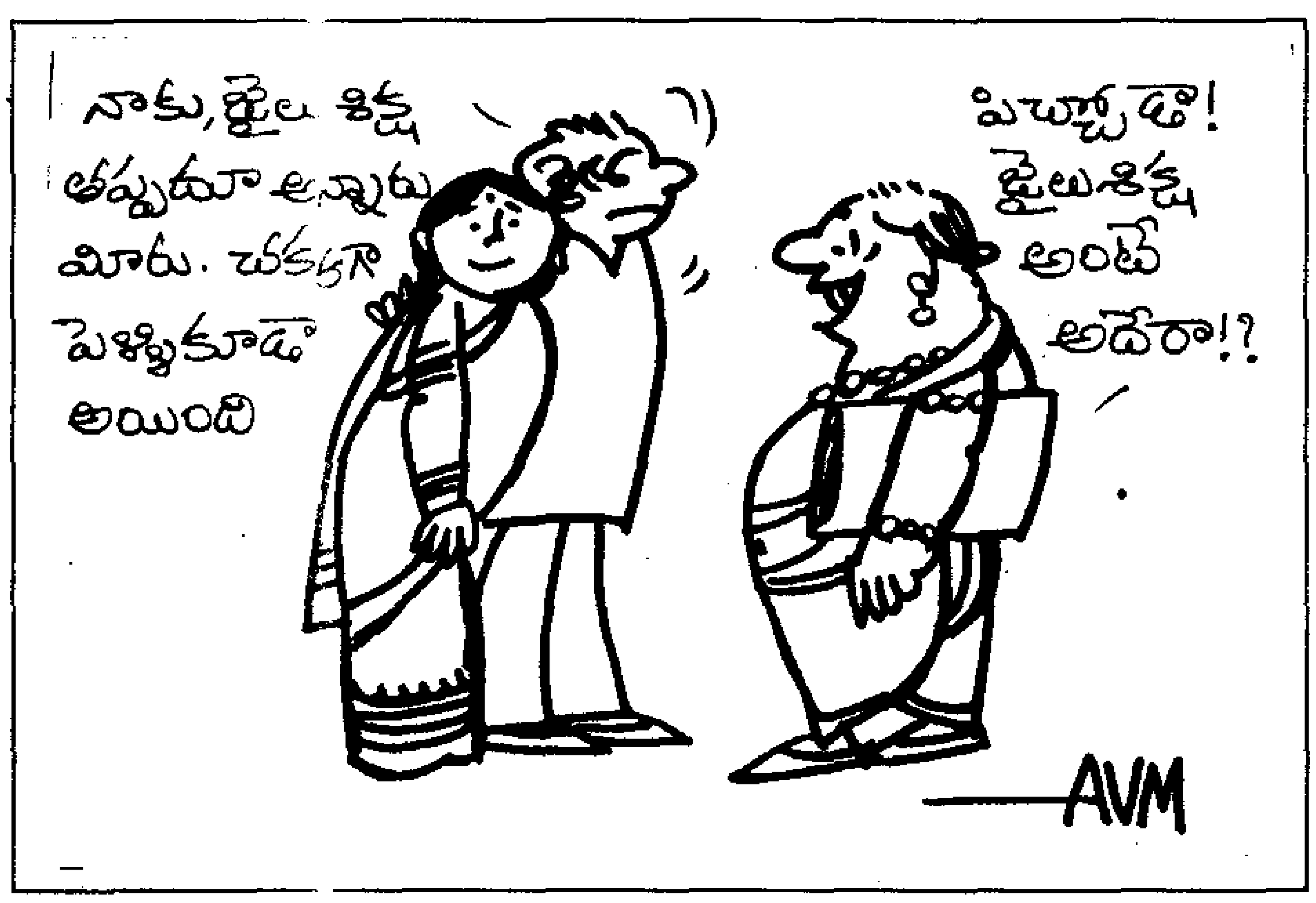

* * *

'కొడుకుల్ బుట్టరటంచు నేడ్తు రవివేకు ... భ్రాంతులై..'

(జీవితం మీద మోహంతో అవివేకులు కొ ... పుట్టలేదని ఏడుస్తారు. ధృతరాష్ట్రునికి చాలా ... పుత్రులు పుట్టలేదా? వారి వలన అతడు ఏ ... పొందాడు? పుత్రులు లేని శుకునికి ఏ నరకం వ ... పుత్రులు లేనివారికి మోక్షం రాకుండా వుండదు క...

వ్యధాభరితుడైన ఆ వృద్ధ పండితుడి గొంతు ... పద్యం లయబద్ధంగా జాలువారుతోంది.

'పుత్రులు కలిగినప్పుడే తల్లిదండ్రులు సంతోషి... చడం సరికాదు. వారు ప్రయోజకులై, జనం పొగు... తుంటే అప్పుడు పుత్రోత్సాహాన్ని అనుభవించాలి' అన్నాడు వేమన.

అది ఈ కాలానికి వర్తిస్తుందా?

అనంతరామయ్య మనసు ఘోషించింది మూగగా.

తల్లిదండ్రుల మాట జవదాటకుండా వుండడ... కన్నవాళ్ళని వృద్ధాప్యంలో కంటికి రెప్పలా కాపాడుకో... నాడు సహజరీతిలో సాగేవి. అదే లోకధర్మం కూడా నేడ... మృగ్యమైపోయింది.

వృద్ధాప్యంలో తల్లిదండ్రుల్ని చేరదీసి, ఆదరించ... ఆప్యాయతల్ని కురిపించి, వారి బాగోగుల్ని చూసేవాడే నిజమైన కొడుకు. అప్పుడే ఆ తల్లిదండ్రులు పుత్రో... హంతో పొంగిపోవాలి.

ఇదే పుత్ర ధర్మం. ఈ పుత్రధర్మాన్ని పాటించేవాడే ని... మైన పుత్రుడు. ఇలాంటి కొడుకుల్ని కన్నవాళ్ళే ధన్యుల... అని అనుకుంటూ మూగగా రోదిస్తున్న అనంతరామయ్య ఆవేదనగా ముందుకు కదలిపోయాడు.

* * *

భానుమతమ్మ కోలుకుంది.

తలెత్తి హాస్పిటల్ గదంతా కలియజూస్తూ ఆ... గొంతులోంచి వెలువడిన మొట్టమొదటి మాట-

"ఏవండీ! మన పిల్లలేరీ? ఒక్కరూ కన్పించరే" అని.

అనంతరామయ్య నిర్వేదంగా చూశాడు భార్యవ... అతని ముఖంలో నిర్లిప్తత చోటుచేసుకుంది.

'మనకి పిల్లలు పుట్టలేదనుకో భానూ! పుట్టి... చచ్చారనుకో. నాకు నువ్వు, నీకు నేను తప్ప ... కిక ఎవరూ లేరు' గుండెలో ప్రతిధ్వనించ... భార్యతో అనలేకపోయాడు.

ఆమె తట్టుకోలేదని కొడుకుల స్వరూ... ఆమెకి చెప్పకుండా మౌనంగా వుండిపోయాడు.

అదేకాదు. తన కిడ్నీ అమ్మి ఆమెని బ్రతికి... కున్నాడన్న నిజం కూడా భార్యకి చెప్పకుండా ... పెట్టాడు.

*